C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r/p-252/26 Judecătoria Edineț, sediul Central

Judecător Serghei Pleșca

D E C I Z I E
În numele Legii

20 octombrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele de şedinţă, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier: Corina Fosa
Cu participarea:
Procurorului Inga Pascari
Avocatului Veaceslav Pascari

a judecat în ordine de recurs, în şedinţă publică, recursul avocatului Vladislav Melnic în interesele inculpatului Rusu Daniel, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2026, privind admiterea demersului procurorului și prelungirea măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc în privinţa inculpatului:

Rusu Daniel, născut la *****, originar și locuitor al s. *****, r-l ***** studii medii incomplete, nesupus militar, în relații de concubinaj, la întreținere un copil minor, neangajat în cîmpul muncii, cetăţean al Republicii Moldova, anterior condamnat;

ce se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

În procedura Judecătoriei Edineț, sediul Central se află spre examinare cauza penală de învinuire a lui Rusu Daniel în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Potrivit materialelor cauzei penale, Rusu Daniel se învinuieşte de organul de urmărire penală de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal

RM-*vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale şi a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii*, adică fapte prejudiciabile prevăzute de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La 08 august 2026, aproximativ, în jurul orei 09:30, Rusu Daniel ***** acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora în urma unui conflict verbal, a intrat în gospodăria lui *****, născut la *****, situată în satul *****, raionul Edineț, și a început să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în consecință cauzându-i conform raportului de constatare nr. ***** din 11 august 2026: excoriație la față, echimoză la cutia toracică pe dreapta, fractura coastei 11 pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil la data și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau sănătății.

Rusu Daniel ***** a fost reținut, de facto, la data de 10.09.2026 ora 12.30 în conformitate cu prevederile art. 166, art. 167, art. 173, art. 260 și art. 261 Cod de procedură penală.

Prin ordonanța din 10 septembrie 2026 Rusu Daniel a fost pus sub învinuire în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

La data de 29 septembrie 2026 ora 16.54 min, procurorul în Procuratura r-lui Edineţ, Dionisie Spînu, a înaintat judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Central, un demers cu privire la prelungirea măsurii preventive „arest preventiv” în privinţa învinuitului Rusu Daniel pe un termen de 30 de zile.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2026, s-a admis demersul procurorului și s-a prelungit în privința învinuitului Rusu Daniel, măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe termen de 30 zile, cu calcularea termenului începând cu data de 10 octombrie 2026, ora 12:30 până la data de 09 noiembrie 2026, ora 12:30.

Împotriva încheierii și mandatului a declarat recurs avocatul Vladislav Melnic în interesele inculpatului Rusu Daniel, prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii, respingerea demersului procurorului, cu aplicarea față de Rusu Daniel a unei măsuri preventive alternative arestului preventiv și anume obligarea de a nu părăsi țara.

În motivarea recursului a invocat, că:

- motivarea încheierii este stereotipă, preluată din demers, şi nu constituie „motive relevante şi suficiente”

-instanţa a răsturnat sarcina probei şi s-a bazat pe informaţii neverificate;

-nu s-a verificat actualitatea riscurilor şi nu s-a indicat nici o circumstanţă nouă faţă de 11 septembrie 2026;

-riscul de eschivare este ipotetic şi nu rezultă din comportamentul inculpatului în prezenta cauză. Inculpatul este originar și locuitor al satului *****, raionul Edineț. Nu s-a invocat și nu s-a probat vreo încercare de a părăsi țara. Nu s-a stabilit că de la data comiterii infracțiunii 08.08.2026 și pînă la data reținerii lui la 10.09.2026, inculpatul s-ar fi ascuns, că a ignorat vreo citare sau a încercat să influențeze pe cineva;

-riscul influenţării părţii vătămate şi martorilor este speculativ, iar raţionamentul instanței este circular dat fiind că probele acuzării sunt deja asigurate;

-riscul săvârşirii unei noi infracţiuni este dedus din presupuneri şi din elemente care nu constituie probe, or nu s-a invocat nici o faptă comisă după 08 august 2026;

-arestul preventiv este o măsură excepţională, iar instanţa nu a examinat concret alternativele;

-încălcarea principiului proporţionalităţii, durata maximă a arestului preventiv a fost aplicat fără justificare.

Inculpatul Rusu Daniel și avocatul Veaceslav Pascari în ședința instanței de recurs au pledat pentru admiterea recursului cu aplicarea în privința lui Rusu Daniel a unei măsuri preventive non-privative de libertate.

Procurorul participant a pledat pentru respingerea recursului declarat în interesele învinuitului ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a încheierii și mandatului judecătoresc.

Verificând cerințele formulate de recurent în raport cu materialele cauzei puse la dispoziția instanței de recurs, ascultând pledoariile părților, Colegiul va dispune respingerea recursurilor ca nefondate, păstrând neschimbată soluția instanței de fond.

Concluzia instanţei de recurs rezultă din prevederile art. 312 alin. (5) p. 2) CPP RM, potrivit căruia se indică, că în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: 2) respinge recursul.

În motivare, Colegiul reiterează dispozițiile art. 5 pct. 1 lit. c) al Convenției Europene a Drepturilor Omului din 04.11.1950 potrivit cărora: nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă urmează a fi adus în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a se bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice ale necesității de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea ei.

În cauza Vasiliciuc v. Republica Moldova (hot. din 02.05.2017) CEDO a reamintit că articolul 5 al Convenției, coroborat cu articolele 2, 3 și 4, protejează securitatea fizică a persoanei. Scopul său principal este să împiedice privarea

arbitrară sau nejustificată de libertate. Nici o privare de libertate nu este compatibilă cu Convenția, decât dacă este legală. Expresiile „legal” și „în conformitate cu procedura prevăzută de lege” din articolul 5 § 1 al Convenției referindu-se în esență, la dreptul național și precizează obligația autorităților de a se conforma cu normele juridice de fond și de procedură. Or, atunci când este în discuție o chestiune atât de importantă precum dreptul la libertate, autoritățile naționale trebuie să demonstreze în mod convingător caracterul necesar al detenției.

Înlăturarea temporară a învinuitului, inculpatului de societate, cu plasarea lui în arest preventiv, este ghidată cumulativ de criteriile nominalizate mai sus, reieșind din faptul, că persoana învinuită de comiterea unei crime trebuie întotdeauna să fie eliberată în cursul procedurii, dacă statul nu poate arăta, că sunt motive pertinente şi suficiente să justifice detenția continuă, astfel ca nici o privațiune de libertate să nu se bazeze pe impresii, intuiție, o simplă asociere de idei sau de prejudecăți (etnice, religioase sau de altă natură), indiferent de valoarea lor, în calitate de indiciu al participării unei persoane la comiterea unei infracțiuni (hot. Svetoslav Hristov c. Bulgariei).

Potrivit pct. 3 a Recomandării nr. (80) 11 a Comitetului de Miniştri a Consiliului Europei, detenția provizorie nu poate fi ordonată decât dacă persoana în cauză este bănuită de comiterea unei infracțiuni şi sunt motive serioase de a se crede, că există unul sau mai multe dintre următoarele pericole: cel de fugă, cel de obstrucționare a justiției, ori acela ca acuzatul să nu comită o nouă infracțiune gravă.

În conformitate cu art. 25 alin. (4) din Constituţia Republicii Moldova, arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult până la 12 luni.

În continuare, Colegiul atestă că dispozițiile legii naționale, stipulate la art. 176 alin. (2) Cod procedură penală, la fel, prevăd condițiile și temeiurile de aplicare a măsurilor preventive, ce sunt orientate spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, întru împiedicarea bănuitului, învinuitului, inculpatului să se ascundă de urmărirea penală sau judecată, stabilirea adevărului și asigurarea executării sentinței.

De rând cu aceasta, dispozițiile art. 186 Cod procedură penală stabilesc temeiurile de prelungire a termenului de menținere a persoanei în starea de arest preventiv.

Cu caracter de recomandare, Plenul Curții Supreme de Justiție în Hotărârea nr.1 din 15.04.2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor

prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, menționează că pentru aplicarea și prelungirea măsurilor preventive urmează a fi acumulate date obiective ce ar confirma bănuiala rezonabilă, precum și prezența unui din riscurile stipulate de legiuitor: eschivarea de la urmărirea penală sau instanță; împiedicarea bunei desfășurări a justiției prin exercitarea presiunii asupra martorilor, nimicirea sau deteriorarea mijloacelor de probă sau împiedicarea în orice alt mod la stabilirea adevărului în procesul penal; săvârșirea altor infracțiuni; cauzarea dezordinii publice.

În respectarea acestor recomandări, procurorul în demersul formulat, precum și instanța în încheierea adoptată a reținut bănuiala rezonabilă privind implicarea în comiterea de către Rusu Daniel a faptelor imputate pentru care s-a dispus pornirea urmăririi penale, confirmate prin înscrisurile anexate de procuror la demersul înaintat, ce pot motiva apariția riscului eschivării de la instanța de judecată întru evitarea răspunderii și eventualei pedepse penale, al ingerinței asupra procesului penal, precum și cel al comiterii de noi infracțiuni de către inculpat.

Totodată, art. 5 alin. (1) lit. c) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale mai cere existența motivelor „temeinice ale necesității de a împiedica persoana să săvârşească o infracţiune sau să fugă după săvârșirea acesteia”. Interpretând această prevedere, Curtea Europeană a distins patru riscuri care pot justifica arestarea, acestea fiind: riscul sustragerii persoanei de la urmărirea penală şi judecarea cauzei; riscul de a afecta desfășurarea normală a urmăririi penale și înfăptuirea justiției; riscul comiterii altor infracţiuni; riscul producerii dezordinii publice. Or, pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința persoanei este suficientă existența cel puțin a unuia din riscurile supra enunțate.

Drept urmare, instanța de fond, cu referire la datele obiective ale speței și prin prisma jurisprudenței CEDO aplicabile cauzei date, corect a concluzionat oportunitatea menținerii în continuare a lui Rusu Daniel în stare de arest preventiv, or, fapta imputată inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, se atribuie categoriilor de infracțiuni mai puțin grave, pentru comiterea cărora legislatorul prevede pedeapsa cu închisoare de pînă la 5 ani, păstrându-se și în continuare temeiurile de fapt și aspectele de drept ce au justificat arestarea preventivă, în prezența riscului derulării normelor procesului penal, prin posibila eschivare de la răspunderea penală, împrejurări ce ar putea duce la o tergiversare nemotivată a examinării cauzei cu înfăptuirea actului de justiție calitativ și în termeni rezonabili.

La fel, Colegiul reține și riscul executării presiunii de către inculpat asupra părții vătămate și martorilor sau riscul împiedicării stabilirii adevărului pe caz, cauza penală fiind în proces de judecare în instanța de fond, fapt ce s-ar răsfrânge negativ asupra cercetării cauzei, stabilirii adevărului și examinării cauzei în termen rezonabil și va împiedica la stabilirea circumstanțelor cauzei și stabilirii adevărului.

În sensul enunțat, Colegiul penal menționează că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru eschivarea acestuia și împiedicarea stabilirii adevărului, precum și la probabilitatea continuării activității criminale, iar măsurile alternative la detenție ar fi insuficiente pentru a înlătură această stare de pericol, astfel, motivele care au servit drept temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința lui Rusu Daniel sunt actuale și la momentul examinării recursului, lipsind temeiuri pentru anularea acestei măsuri.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal învederează că infracțiunea de care este învinuit Rusu Daniel face parte din categoria celor mai puțin grave, prin urmare, aflarea inculpatului la libertate ar genera posibilitatea eschivării acestuia de la prezentarea în instanța de judecată, iar situația fixată de instanță nu permite ca față de inculpat să fie aplicată o altă măsură preventivă mai ușoară decât arestul preventiv.

Mai mult, atât la aplicarea arestului preventiv cât și la prelungirea lui, s-a ținut cont de opinia socială față de împrejurările faptei și actul de justiție ce ar putea fi știrbită prin liberarea la moment a inculpatului din detenție provizorie, chiar și cu plasarea în arest la domiciliu. Or, în opinia instanței de recurs, înlocuirea la moment a măsurii preventive nu ar putea asigura siguranța și securitatea părții vătămate, martorilor pe caz de la o influență din exterior, ceea ce ar putea duce la periclitarea procesului penal și judiciar, creând o imagine negativă a societății față de obligațiile pozitive pe care le are statul, prin intermediul instituțiilor sale, de a asigura protecția persoanei și buna desfășurare a procesului penal în vederea stabilirii unei justiții echitabile, ținând cont de rezonanța cazului în societate și valorile sociale ce se pretind a fi afectate prin acțiunile lui.

Pe motivele supra enunțate, Colegiul reține caracterul declarativ al afirmațiilor apărării privind neargumentarea de către procuror și instanță a riscurilor ce justifică necesitatea menținerii lui Rusu Daniel în arest preventiv, or, tocmai cele menționate denotă temeinicia respectivei hotărâri.

Colegiul relevă, chiar și în cazul în care inculpatul Rusu Daniel dispune de un loc permanent de domiciliu, nu este nici o siguranță că nu-l va părăsi pentru a se eschiva de la răspunderea sau pedeapsa penală, în cazul în care i se va stabili vinovăția.

Colegiul penal, ținând cont de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat, astfel consideră că există riscul că aflându-se la libertate inculpatul ar putea să se ascundă de instanța de judecată, să împiedice la aflarea adevărului, precum și ar putea comite și alte infracțiuni.

În același timp, măsurile alternative la detenţie sunt insuficiente la moment pentru a înlătura această stare de pericol, astfel motivele care au servit ca temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privinţa

inculpatului sunt cu putere probantă, alte măsuri preventive nefiind justificate pentru înlăturarea riscurilor ce au servit ca temei pentru aplicarea arestării preventive.

Astfel, în opinia Colegiului penal, argumentele invocate de către avocat în susținerea cerințelor privind aplicarea unei măsuri preventive mai blânde, sunt mai puțin relevante în raport cu prezența riscurilor expuse mai sus, ce justifică necesitatea restrângerii dreptului lui garantat la libertate prin prisma art. 5 a Convenției, or, necesitatea stabilirii adevărului pe caz și atragerea la răspunderea penală a persoanei care se face vinovată de comiterea faptei imputate predomină la înfăptuirea justiției.

În conformitate cu art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Vladislav Melnic în interesele inculpatului Rusu Daniel, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2026, privind admiterea demersului procurorului și prelungirea măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc în privinţa inculpatului Rusu Daniel, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa

Judecători Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari